

kale Venstre foreslår, at vi lader vækstpakke og reformer gå hånd i hånd. Der skal tages akutte, ekspansive tiltag, men de skal finansieres, og holdbarheden i økonomien skal sikres. Derfor foreslår vi med vores finanslovsforslag som det eneste parti et konkret reformprogram med reformer af efterløn, dagpenge, fleksjob og førtidspension og justering af skattesystemet samt nye regler for rekruttering af udenlandsk arbejdskraft – tilsammen et forslag, som forbedrer de offentlige finanser med 16 mia. kr. årligt.

Det giver ikke mig nogen særskilt glæde at skulle se danskerne i øjnene og sige, at ikke alt kan blive, som det var, og være, som det er. Men demografien kan ingen af os løbe fra, og vi vil ikke lægge ryg til, at regningen efterlades hos børnene, der allerede i dag klemmes sammen i klasselokaler med uuddannede lærere; hos de syge, som allerede i dag fragtes rundt, fordi der ikke er sygeplejersker nok på de medicinske afdelinger, og hos de plejekrævende ældre, fordi der ikke er hjælpere nok til at tage sig af dem.

Det spørgsmål, som alle må stille sig selv, er: Skal de syge, børnene og de plejekrævende ældre holde for, så vi andre kan ride videre på bølgens fra de gode tider? Fra Det Radikale Venstre er svaret entydigt og klart: Nej! Fra finansministeren er svaret en larmende tavshed.

Ikke siden 1970'erne har Danmark haft en regering, som i så udpræget grad ikke har evnen og viljen til at skaffe orden i økonomien. Krisen har ikke udskudt behovet for reformer, men kun forstærket det, og mens regeringen kigger på sit økonomiske hul, bliver det dybere og dybere. Økonomisk politik er ikke en tilskuersport. Der kræves handling og ansvar, og lad os derfor koble de kort- og langsigtede udfordringer sammen og få det nationale økonomiske krisekompromis, som situationen kalder på. Det handler om lederskab, og vi savner i den grad at se noget af det fra regeringen.

Skulle regeringen så vælge at lade det her være året, hvor man rent faktisk seriøst søger bred opbakning til en finanslovaftale blandt Folketingets partier, vil man i Det Radikale Venstres finanslovsudspil finde nogle klare prioriteringer. Vi vil gerne være med til at redde job ved et moderniseringsprogram med alt fra elektroniske tavler til moderniserede faglokaler og skolebiblioteker i den danske folkeskole, som i den grad trænger til en hånd, men vi foreslår også en ny, permanent skolemiliard.

Det Radikale Venstre tror mere på efteruddannelse end på kontrol og dokumentations-

krav. Vores folkeskolepolitik bygger på tillid til, at lærerne selv kan tilrettelægge undervisningen i samarbejde med elever og forældre, og vi sætter bl.a. penge af til at sikre, at alle lærere i løbet af 5 år bliver uddannet i de fag, de underviser i, samtidig med at vi afskaffer kvalitetsrapporter og andet statsligt bureaukrati. Samtidig vil vi også gøre folkeskolen mere rummelig, bl.a. ved at sikre, at ingen børn venter mere end 2 måneder på specialundervisning – i alt 1 mia. kr. til folkeskolen.

Vi styrker også det offentlige sundhedsvæsen og folkesundheden betragteligt i forhold til regeringens tiltag. Vi vil investere næsten ½ mia. kr. mere i danskernes sundhed, og en del af regningen betaler vi ved at lukke for det, den konservative partiformand og vicestatsminister har kaldt »de gyldne haner« i afregningen med privathospitalerne.

Vi styrker miljø og klima, herunder med en tiltrængt saltvandsindsprøjtning til de regionale busselskaber på 100 mio. kr. om året, og vi lader ikke verdens fattigste betale regningen for den globale opvarmning. Derimod øger vi udviklingsbistanden til bekæmpelse af fattigdom med ½ mia. kr., og ved siden af dette giver vi yderligere 400 mio. kr. til den globale ramme, som bl.a. skal bruges til at tackle effekterne af den globale opvarmning i ulandene.

Vi lader heller ikke de fattigste og udsatte i Danmark betale regningen for den økonomiske krise herhjemme. Derfor afskaffer vi fattigdomsydelser som starthjælp og kontanthjælpsloft, og vi fortsætter med at implementere vores sociale 2015-plan, som målrettet prioriterer de mest udsatte grupper i Danmark – samlet over 1 mia. kr. til de udsatte grupper ved siden af den årlige satspulje.

Derfor kan man sige, at med disse prioriteringer, som alle sammen er finansierede, uden at en eneste skat bliver hævet for at få tingene til at hænge sammen, er vores budskab i virkeligheden meget enkelt: Vi skal sikre vækst og velfærd gennem reformer, og vi opfordrer regeringen til at prøve noget nyt, nemlig bredt samarbejde om rigets finanser. Det kræver politisk lederskab, og det er der hårdt brug for at regeringen begynder at udvise.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger, først fra fru Tina Nedergaard.